

ТАКА ЗАПОЧНА ВСИЧКО

ПЪРВАТА БЪЛГАРСКА ПРИКАЗНА
КНИЖКА, В КОЯТО ГЛАВНИЯТ ГЕРОЙ
Е ОСИНОВЕНО ДЕТЕ

от тангема
Мариана Кръстева
Димитра Мирчева

Една нощ, Царят и Царицата се озовали в **гъста гора**. Нямаło видима пътека, а те едва успявали да се прокраднат през гъстите трънаци които закачали грехите им. От клоните на **разкривени и страшни дървета** ги гледали множество **светещи очи** на незнайни същества. Двамата се изтръзнали от последен бодлив храст и се изправили на брега на **огромно блато**, обрасло в растителност. Накъдето и да обърнели поглед, те не могли да видят изход, пътека или мост. **Били обгърнати от безнадежност**.

Взирайки се през преплетените корени и мъгливите изпарения, **изведнъж** нещо привлякло пътниците **навътре** в блатото — **магични светлинки** затанцували около тях, а в далечината зазвучал **нежен напев...**

Царят и Царицата с последни усилия последвали звука и открили малко лисиче, оплетено в бодливите треви, което пеело красива песен.

— Да не би да си се загубило, мъниче? — нежно се привела до него Царицата.
— **БЯГАЙТЕ!** Оставете ме и бягайте, преди да е дошъл **Блатникът!** — изплашено им прошепнало лисичето, но вече било късно.

Изведнъж, храстите около тях показали бодлите си и плътно се оплели в краката им! Сякаш **блатото оживяло** и не искало да ги пусне. Царят и Царицата се гърпали и борили, но корените само затягали своята примка.

— **Съжалявам!** — тъжно проронило животинчето. Не исках да попадате в същия капан като мен, но нямах избор.

Тогава лисичето им разказало за злия Блатник, който всяка вечер осветявал бреговете на блатото си, за да примамва замръкнали пътници. Единственият начин да се освободиш от капана бил да му дадеш **всичките си скъпоценности**, защото той обожавал всичко лъскаво и блестящо. Но лисичето нямало нищо, което да даде в замяна на своята свобода.

— Затова Блатникът ме **застави** да стоя на брега всяка нощ и **да приканвам с песента си нови пътници**.

— Ти не си виновен за злината на този Блатник — успокила го Царицата и понечила да го погали през коренищата. Когато ръката ѝ **докоснала лисичето**, по козината му **магически просветнали знаци** и отново изгаснали.

В този момент се чуло грозно хрипене и **въздухът около тях се смразил** и като че позеленял! От дълбините на блатото бавно се появил Блатникът! Потреперваща купчина от кал, трънаци, гъби и сираг. Окичен нелепо с нанизки от скъпоценни накити, които проблясвали на студената лунна светлина.

Така, в една мъглива утрин те се озовали на приказна полянка, озряна от първите слънчеви лъчи. А в средата ѝ, **досуц като гъбки, червенеели три малки къщурки.** Лисичето посочило полянката:

— Това е земята на **Наречниците** — **три сестри**, които решават съдбата на всеки — човек, растение или животно. **Те са предрекли и вашата съдба...** Отидете и вижте **какво ви очаква!**

Така започна Всичко. Как продължава ли?
Калина и Лиско са неразделни навсякъде - те играят заедно, заспиват заедно и още
хиляди пакости и приключения ги очакват и занапрег...

НЕ КРАЙ, А НОВО НАЧАЛО!